

ste civile, der blev dræbt, deriblandt selvfølgelig også kvinder og børn. Men at irakerne har lært, hvad det vil sige, når man sætter sig op mod besættelsesmagten, er i hvert fald fuldstændig oplagt. Det var en gengældelse, som vi jo også kender fra Europas historie inden for de sidste 55 år.

Vi har set et omfang af tortur og ydmygelser, som vel ingen havde forestillet sig, og som man umuligt kan forestille sig gennemført på lokalt plan. Det er ikke ting, der kan ske på lokalt plan. Det er ikke en eller anden bondeknold fra Texas, som finder på at placere fanger på den måde i en lang fængselscelle, hvortil alle har adgang. Der er tale om fuldstændig forberedte taler, tortur og ydmygelser med det formål at knække fangerne før de egentlige forhør. Der er også blevet offentliggjort manualer, hvoraf de ting fremgår, og det er da klart, at den opførelse har ført til en ændring af irakernes holdning.

Kl. 14.20

CNN har, som jeg nævnte tidligere, lavet en opinionsundersøgelse. De spørger, hvordan folk opfattede det; dengang krigen startede. Dengang var det sådan, at 43 pct. mest opfattede koalitionen som besættelsesstyrke, 43 pct. opfattede den mest som befriere, og 9 pct. sagde begge dele. Efter overgrebene, men før torturscenerne kom frem, opfattede 8 pct. koalitionen som både besættelsesstyrker og befriere, 19 pct. som befriere og 71 pct. som besættelsesstyrker. Irakerne har ændret holdning til det, der er sket, da de oplevede, hvad det betød i praksis.

Hvad kunne man så forestille sig? Kunne man f.eks. forestille sig, at den danske regering gik ind for og arbejdede for fuld magtoverdragelse til irakerne, et klart FN-mandat, et stop for overdreven vold, at de ansvarlige blev retsforfulgt, og at irakerne blev herrer i eget hus? Det er ikke den slags løfter, vi får i dag, når vi skal træffe en beslutning. Vi får måske løfter om, at der skal arbejdes for det, men der ligger jo intet konkret på bordet. Der ligger ikke engang en konkret meddelelse fra udenrigsministeren om, at hvis ikke irakerne får lov til at stoppe de amerikanske angreb, som kan koste tusindvis af irakere livet, vil de danske styrker naturligvis blive trukket ud. Ikke engang den melding kan vi få.

Det er derfor, vi bliver nødt til at konstatere: Vi ser en besættelseshær, som har gjort alle de fejl – bevidst eller ubevidst, det skal jeg lade være usagt i denne sammenhæng – som man kan gøre. Danmark har ingen indflydelse på, hvordan den besættelseshær opfører sig, og dermed får Danmark medansvar for den katastrofe,

der er ved at ske. Man kan naturligvis ikke være medbesættelseshær og bare sige, at alt det, de andre gør, har man ikke noget medansvar for. Vi har et medansvar, og vi har en regering, der ikke sætter nogen klar grænse, og derfor må jeg sige, at den eneste løsning på problemet er, at Folketinget vedtager, at de danske tropper trækkes ud – jo før, jo bedre!

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så bliver det hr. Sjursen som ordfører.

Jann Sjursen (KD):

Kristendemokraterne kan støtte regeringens forslag til folketingsbeslutning om et fortsat dansk bidrag til en multinational sikringsstyrke i Irak.

Det samtykke, regeringen beder om at få i dag, er sådan set allerede givet tidligere, i den forstand at der jo allerede er udsendt danske soldater. Uanset at vi var imod dansk deltagelse i koalitionen, der gik i krig mod Irak, mener vi ikke, at Danmark på nuværende tidspunkt kan stikke halen mellem benene og ophøre med at bidrage til den nødvendige genopbygnings- og stabiliseringsindsats, der skal gøres.

Det er også vigtigt for os, at der foreligger et FN-mandat for den multinationale sikringsstyrke. Vi kommer i lidt af et dilemma, fordi mandatat skal fornyes i den periode, som beslutningsforslaget dækker, og det er selvfølgelig et principielt problem. Men som det står nævnt i bemærkningerne til beslutningsforslaget, må man tackle det, såfremt der i den sammenhæng skulle komme uforudsete ting frem, og der skal træffes uforudsete beslutninger, som vil ændre forudsætningerne for beslutningsforslaget.

Jeg vil godt sige, at i virkeligheden har vi måske knap så stor lyst til at stemme for beslutningsforslaget denne gang, som vi har haft i de tidligere omgange. Man må jo medgive det, som hr. Søren Søndergaard sagde, nemlig at Danmark bærer et medansvar for det, der sker i Irak i dag, som følge af at vi var med i krigen fra starten. Men uanset det finder vi altså ikke, at det er rimeligt på nuværende tidspunkt. Det ville være mere katastrofalt, havde jeg nær sagt, end situationen i øjeblikket er i Irak, hvis Danmark trak sig ud, sådan som enkelte lande er på vej til.

Jeg synes også, det må være på sin plads at nævne her, at det er vigtigt, at Danmark bruger de muligheder, vi har for at sige fra over for det, der sker, også når det gælder om at påvirke amerikanerne. Det kan bl.a. ske i forbindelse med det forestående møde mellem den danske